

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

Međunarodni bestseller

Blagosloven ŽIVOT

**OTKRITI NAGRADE
VELIKODUŠNOG NAČINA ŽIVOTA**

Vodič za napredak u teškim ek

**KRATAK
PREGLED
IZDANJA**

ROBERT MOULTON
STARIJI PASTOR GATEWAY CRKVE

Knjigu možete naručiti na syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

Blagosloven ŽIVOT

**OTKRITI NAGRADE
VELIKODUŠNOG NAČINA ŽIVOTA**

Vodič za napredak u teškim ekonomskim vremenima

ROBERT MORRIS

STARIJI PASTOR GATEWAY CRKVE

Knjigu možete naručiti na: syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

SADRŽAJ

Preporuke	7
Zahvalnost	9
Predgovor	11
Uvod.....	15
1. Neočekivana avantura.....	17
2. Bog mora biti prvi.....	29
3. Život, ne Zakon.....	45
4. Princip umnožavanja.....	61
5. Slamanje duha Mamona.....	69
6. Potrebna je transplantacija srca.....	87
7. Uraditi ispravnu stvar.....	105
8. Dar davanja.....	119
9. Bog nagrađuje dobrog upravitelja.....	135
10. Potreba, pohlepa ili sejanje.....	147

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

11. Bog nagrađuje velikodušnost.....	159
12. Garantovani finansijski rezultati.....	177
Pogovor: Božja mapa puta za blagosloven život.....	187
Dodatak: vodič za proučavanje.....	197
Napomene	210
O autoru	211

SYLOAM

Preporuke

BLAGOSLOVEN ŽIVOT

Iz dubina, visina i širina ovog velikog pastora dolazi delo koje će nam pomoći da shvatimo koliko duboka, koliko visoka i koliko široka je Božja ljubav. Pročitajte *Blagosloven život* i znaćete da je dobar; ali ako se usudite da primenite ove reči, iskusićete svetu zemlju! Neka vas Bog pokrene da počnete da čitate i, što je još važnije, da danas primenite ove reči. Uđite u blagosloven život!

Vejn Kordeiro (Wayne Cordeiro)

Autor knjiga Rising Above i The Seven Rules of Success

Stariji pastor crkve New Hope Christian Fellowship

Honolulu, Havaji

Robert Moris (Robert Morris) je odradio izvanredan posao u otkrivanju Božje volje za svaku osobu i porodicu da bi iskusili istinsko izobilje. Video sam da Robert živi sve što je napisao u *Blagoslovenom životu*. Podstakao me je da živim na višem nivou vere i da verujem Bogu za veće blagoslove nego što sam ikada ranije znao. Toplo preporučujem *Blagosloven život* svakoj osobi koja želi Božje najbolje za svoj život.

Džimi Evans (Jimmy Evans)

Viši starešina crkve Trinity Fellowship Church

Amarilo, Teksas

U svojoj divnoj knjizi *Blagosloven život*, Robert Moris efektno govori o duhu davanja. Doći ćete do razumevanja da se kod velikodušnosti radi o odnosima, ne o materijalnim stvarima. Robert je doneo ravnotežu u oblast kojom je dominirao ekstremizam sa obe strane. Iskreno preporučujem ovu knjigu.

Vili Džordž (Willie George)

Stariji pastor crkve Church On The Move

Tulsa, Oklahoma

Većina nas ima osnovnu poruku koja se provuče kroz svaku propoved ili razgovor – sastavni deo naše životne poruke. Osnovna poruka Roberta Morisa je davanje. Ovde ćete dobiti više od predavanja.

Dadli Hol (Dudley Hall)

Predsednik Successful Christian Living Ministries (SCLM)

Robert Moris je glas koji se podiže u Crkvi blagoslovima Svetog Duha u njegovoj posvećenoj službi pastora. Njegovo učenje o davanju jasno stavlja fokus tamo gde treba da bude – na Bogu, Njegovom obećanju i Njegovoj svrsi u pozivu upućenom nama da učimo i rastemo u milosti davanja. Ohrabrujem vas da pročitate *Blagosloven život*, prikupite principe i primenite ih.

dr Dač Šits (Dr. Dutch Sheets)

Autor knjige *Zastupnička molitva*

Osnivač Dutch Sheets Ministries

Hamilton, Alabama

Robert Moris otkriva istine koje će pomoći vernicima da izađu iz siromaštva i oskudice. Njegovo svedočanstvo nadahnjuje veru i donosi nadu. Pronaći ćete odgovore koji će vas pokrenuti ka novom mestu finansijske slobode i radosti. Preporučujem *Blagosloven život* svima koji žele da budu blagosloveni i da ih Gospod upotrebi kao blagoslov drugima.

Barbara Ventrobl (Barbara Wentroble)

Autor knjiga *Prophetic Intercession* i *Praying with Authority*

Osnivač International Breakthrough Ministries

Robert Moris živi ono čemu uči druge! Povremeno izađe knjiga koja nosi Božji dodir u tolikoj meri da čitalac bude zauvek promenjen. *Blagosloven život* je jedna od takvih knjiga.

Klark Viten (Clark Whitten)

Stariji pastor crkve Grace Church

Orlando, Florida

ZAHVALNOST

Želim da se zahvalim Onome koji je dotakao srce buntovnog mladog čoveka u sobi broj 12 motela *Džejks* i spasio ga – *Gospodu Isusu Hristu*.

Želim da se zahvalim *mom najboljem prijatelju, Debi* – mojoj dragocenoj ženi – onoj koja uvek stoji uz mene i podržava me i koja je najveći primer Hrista, koji sam ikada upoznao. Ne mogu da budem ili radim bilo šta bez tebe.

Zahvaljujem se *svojoj divnoj deci, Džošu, Džejmsu i Ilejn*. Volim vas svim svojim srcem, bez obzira na sve, stalno i zauvek. Jako sam ponosan na svakoga od vas, dok gledam kako rastete u veri i ljubavi prema Gospodu.

Hvala *mojim roditeljima, Džerl i Rozali Moris*. Ja sam ono što jesam zbog života kakav ste živeli preda mnom. Reči u ovoj knjizi odražavaju principe koje ste živeli i kojima ste me učili.

Hvala vam, *Džejms i Beti Robison*, zato što volite, pomažete i ohrabrujete Debi i mene više od 20 godina. Hvala vam što ste me podsticali da napišem ovu knjigu da bih dosegao što veći broj ljudi. Hvala vam za božanske primere i srca slugu. Hvala što hranite gladne na ovom svetu – fizički i duhovno.

Hvala vam, *Džimi i Karen Evans*, što ste izlivali u Debi i mene i Gateway crkvu. Vi ste ubrzali naš rast i uticaj, i nikada neću moći da vam se dovoljno zahvalim za ono što ste uložili u naše živote. Hvala vam što ste bili moji mentori i moji prijatelji.

Hvala vam, *Olen i Sibl Griffin*, što ste uložili svoje živote u nas i naučili nas mnogim principima po kojima živimo. Uvek ćemo biti Isusovi obožavaoci zbog vašeg primera.

Hvala vam, *Stiv i Melodi Dulin*, za vašu ljubav, podršku i prijateljstvo. Vi ste najveći davaoci koje znam, i imaćete udela u plodu koji će doneti ova knjiga.

Hvala vam, *Džordž i Jan Grabs*, na bliskom prijateljstvu i neprekidnom ohrabrenju. Vaša nagrada i blago su veliki na nebu.

Hvala vam, *Rik i Kami Paterson*. Nikada nisam video dvoje ljudi koji su brži da poslušaju Boga i koji silnije žele da mu ugone.

Hvala vam, *Džef i Dženi Drot*. Debi i ja bez vas ne bismo mogli da radimo ono što radimo. Vi ste od neprocenjive vrednosti za Gateway crkvu i nas.

Hvala vam, *Kevin i Linda Grouv*. Vaš primer i prijateljstvo nam znače više nego što možemo da kažemo.

Hvala vam, *Dejvid i Trejsi Holand*, što ste čuli moje srce i pomogli mi da se izrazim, onako kako ne bih mogao bez vas.

Hvala vam, *Brejd i Pem Bojd, Tomas i Meri Bet Miler, Preston i Holi Morison, Markus i Leksa Brečín, Tod i Blenda Rejn, Ken i Meri Džekson, Pol i Leda Rupert, Don i Džudi Vudlif, Brendon i Karla Leders, Mabri Džekson, Frenk i Teri Lugenhajm, Harvi i Peti Koks, Stiven i Karen Andrada, Brekston i Liza Korli, i Džejson Tem*. Vi ste najbolje osoblje koje pastor može imati.

Hvala *Gateway crkvi*. Nikada nisam video grupu ljudi koja ima veću glad za Gospodom i koja je spremnija da primi Reč i hoda u njoj od vas. Primili ste ove istine i dozvolili Bogu da uradi divan posao u vašim srcima što je bilo neverovatno gledati. Vi ste primer vernicima na celom svetu. Svakog dana zahvaljujem Bogu za vas i što me je izabrao da budem vaš pastor.

Zbog svih vas koje sam pomenuo, iskreno, živim blagoslovenim životom!

PREDGOVOR

Bilo je kao dah svežeg vazduha za Beti i mene kada smo čuli Roberta Morisa, pastora Gateway Crkve u Dalasu/Fort Vort oblast, da podučava tako efektno, biblijski i precizno na temu davanja. Verujem da je Robert pogodio metu pravo u centar i bukvalno uhvatio Božje srce.

Iskreno, bio sam toliko razočaran i užasnut manipulativnim taktikama nekih pastora da sam vrlo nerado delio svoja duboka uverenja u vezi davanja i primanja.

Molim vas, shvatite da je zakon žetve nepobitan i da ćemo nesumnjivo požnjeti ono što sejemo. Ipak, ne verujem da treba voditi ljude da se fokusiraju na sopstveni dobitak bez razumevanja čiste radosti života koji daje i voli da deli. Isus je jasno rekao: „Veći je blagoslov davati nego primati“ (Dela 20:35), i zato me zbunjuje kada čujem propovednike i evanđeliste kojima je glavni fokus na tome kako možemo da *dobijemo, dobijemo, dobijemo*. Ovakva vrsta učenja navodi ljude da veruju da će davanjem ili setvom semena, požnjeti drvo sa novcem u svom dvorištu. To je kao da igraju duhovni bingo ili lutriju.

Beti i ja smo proveli svih 40 godina braka u zadovoljstvu davanja, i bez preterivanja mogu da kažem da *nikada* nismo dali nekoj osobi, službi ili za određene potrebe misleći da ćemo sigurno dobiti zauzvrat. Čak i kada se ništa ne dobije, čista radost davanja i gledanja pozitivnog uticaja treba da učini da želimo da dajemo.

Da li se postavlja pitanje da li oni koji daju iz ispravnog razloga i ispravnog srca često stižu dobitak ili dobijaju zauzvrat? Nema sumnje u to. Problem je na šta je usmereno srce. Stavljamo blago tamo gde nam je srce (videti Matej 6:20-21).

Bog je zainteresovan da stvori srce zemljoradnika. Zemljoradnik priprema zemlju, plug, biljke, pažljivo nadgleda i pokušava da zaštiti ono što je posadio, ali veruje Bogu za napredak u određenom periodu. Ako ne vidi da se nešto dešava u očekivanom vremenu, zna da će se dogoditi u odgovarajućem periodu. Ako padne grad, kiša, dogodi se oluja ili dođe suša, on se i dalje bavi zemljoradnjom jer ima srce zemljoradnika. Mnogi ljudi govore o obećanju „stotrukog“ dobitka (Matej 13:8, 23). Istina je da ne prima svaki zemljoradnik tu vrstu dobitka.

Često prolazimo kroz iskušenja, testove i nevolje koje su skoro nepodnošljive, dok nastavljamo da budemo verni Gospodu. Ipak, moramo da prepoznamo da sve što imamo pripada Bogu, a mi smo samo upravitelji. Prilično je lako staviti na odgovarajuća mesta ono što pripada nekom drugom. Ako, ipak, imamo stav ludog bogataša i hoćemo sve to da čuvamo, gomilamo, zaštitimo, zadržimo i mislimo samo na sebe, tada se nijednog momenta ne poistovećujemo sa Božjim srcem.

Ako želite da budete oslobođeni u oblasti davanja i naučite šta zaista znači otkriti istinu: „Dajte, i daće vam se: dobra mera, nabijena, stresena i preobilna“ (Luka 6:38), tada pročitajte ono što Robert deli na ovim stranicama. Zapamtite, fokus će biti na Bogu i drugima, a vrlo malo na vama samima.

Da li to znači da nas nije briga ako ne dobijemo ništa zauzvrat? Da li to znači da se nikada ne nadamo da ćemo nešto primiti? Kao što se zemljoradnik nada žetvi i uveren je da će doći u pravo vreme, tako je i ovo važno. Ali fokus ne može biti tu. Moramo da izgubimo iz vida sebe i razumemo vrednost davanja i deljenja da bismo živeli kao reka.

Kao što je jedan veoma uspešan poslovan čovek rekao maloj grupi, za ručkom jednog dana: „Osećam da sam kao reka. Bez obzira koliko mnogo dam, nikada nemam manje; bez obzira koliko mnogo primim, nikada nemam više.“ Ono što primi, on daje za Božje svrhe. To ne znači da ovaj čovek ne može da ima lepši auto, skuplje odelo ili veću kuću... To jednostavno znači da njime ne upravlja ono što mu je Bog poverio i ono što je primio. Ono stalno daje ono što je Bog dao njemu, i postao je kanal i izraz Božje ljubavi.

Neka vas Bog blagoslovi dok čitate ovu knjigu.

Džejms Robison (James Robison)

Osnivač i predsednik

LIFE Outreach International

Fort Vort, Teksas

SYLOAM

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

SYLOAM

Knjigu možete naručiti na: syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

UVOD

Sa potpunim poverenjem mogu da kažem da sotona ne želi da pročitate ovu knjigu.

Bez sumnje, neprijatelj vaših duša učiniće sve da bi vas sprečio u otkrivanju Božjih principa koji utiču na finansijsko upravljanje, davanje i blagoslove. Zašto? Zato što kada ih otkrijete, vaš život će se promeniti na bolje. Oni će vam doneti sigurne finansijske rezultate. Ali učiniće i više od toga: imaće uticaja na Božje Carstvo.

Vidite, ako bi svaki vernik razumeo i primenio jednostavne principe koje ću pokazati, to bi bukvalno donelo probuđenje ovom svetu. Mogla bi da se izgradi svaka crkvena ustanova koja je potrebna. Svaki misionar koji ima božanski poziv i srce voljno da posluša, mogao bi da bude poslan i obilno snabdeven. Evanđelje bi moglo da „natopi“ svaku kulturu na planeti.

Da, kako bi Božji narod napredovao, tako bi novac stizao u Carstvo; ali mnogo važnije, naša srca bi bila promenjena!

Zato sam jako zadovoljan (a đavo nije!) što ste odabrali ovu knjigu. Kroz ove izvanredne istine, Bog će učiniti divne stvari u vašem srcu. Promeniće vas zauvek. I, obećavam vam, to će vam se svideti.

Niko nije rođeni davalac. Svi smo rođeni kao primaoci. Došli smo na ovaj svet sa palom, grešnom prirodom, a u srcu te prirode je sklonost ka sebičnosti.

Suprotno tome, Bog je davalac. Veoma poznat stih iz Biblije nam govori:

Bog je toliko voleo svet da je dao svog jedinorođenog Sina.

(Jovan 3:16).

Bog je velikodušan iznad naših sposobnosti da to shvatimo. A zbog sebičnosti i ponosa, sotona je bio zbačen sa neba.

Ali mnogi ljudi u našoj kulturi to vide potpuno suprotno. Oni vide Boga kao škrticu, a đavola kao onog koji voli da čini usluge. Dakle, ako ikada budete zbuñjeni oko ovog pitanja, setite se ovoga: reči Bog i *velikodušan* počinju istim slovom (na engleskom jeziku, prim. prev.), a sotona i *sebičan* počinju slovom s. To bi trebalo da vam pomogne da ispravno gledate na ovo!

Da se uozbiljim za trenutak, veoma se radujem zbog vas. Počinjete jedan put otkrića. Mogu vam reći iz ličnog iskustva, nema veće avanture na Zemlji nego jednostavno živeti život velikodušnosti i izobilja koji je dostupan svakom u Božjem narodu – ali je tako malo onih koji se usuđuju da tako žive. To je put nagrade. To je blagosloven život.

Nastavite sa čitanjem, i neka avantura počne!

SYLOAM

PRVO POGLAVLJE

SYLOAM

NEOČEKIVANA AVANTURA

Merač pređenog puta na našem „jako iskusnom“ karavanu pokazivao je 210.000 kilometara dok sam se približavao maloj benzinskoj pumpi u Oklahomi.

Bila je 1984. godina, a ja sam bio mladi evangelizator. U tim danima, moja žena Debi i ja, rado smo se vozili na bilo koje mesto koje bi mi pružilo priliku da propovedam.

Bili smo na putovanju tog dana, ali u oba smisla te reči. Da, bili smo na putu da donesemo Evanđelje. Ali ova mala benzinska pumpa takođe je bila stanica na putu otkrića – onom kojim smo krenuli oko mesec dana ranije. To je bilo putovanje u sili i radosti davanja koje je vođeno Duhom.

Dok sam prilazio da platim benzin, gospođa za kasom je rekla: „Regulisano je.“

„Izvinite?“ pitao sam, pomalo zbunjen.

„Regulisano je“, ponovila je. „Ništa ne dugujete za benzin.“

Sada sam bio zaista zbunjen. „Zbog čega?“

Iznoseći činjenice, rekla je: „Kada ste se zaustavili na pumpi, Bog mi je rekao da ste evangelizator i da ja platim benzin za vas. Dakle, regulisano je.“

Zahvalan i još uvek pomalo iznenađen, toplo sam joj zahvalio i nastavio put.

Ta stanica bila je mala, ali značajna prekretnica na ovom putu koji sam pomenuo. Ideja da će Božji Duh govoriti nekome i uputiti ga na davanje nije bio novi koncept za mene. U stvari, ovaj događaj bio je savršeni primer iste stvari koju je Bog počeo da čini centralnim delom moje službe i mog hoda kao hrišćanina.

Sledeći nivo

Kao putujući evangelizator, sav svoj prihod dobijao sam od priloga iz crkvi u kojima sam propovedao. Tih godina, moj prihod bi mogao biti 800 dolara jedne nedelje, a 200 dolara sledeće nedelje. Debi i ja jednostavno to nikada nismo znali. Ali na početku našeg braka, naučili smo da verujemo Bogu kada su u pitanju naše finansije.

Bili smo odlučni davaoci desetka. Bog nam je jasno govorio o principima davanja desetka nekoliko godina ranije. I kad god smo davali čast Gospodu prvo dajući desetak od svega što smo dobijali, naše potrebe su uvek bile ispunjene – nekada čudesno. Ono što nismo znali jeste da je Bog hteo da nas podigne na sledeći nivo.

Kao što sam pomenuo, oko mesec dana pre iznenadnog blagoslova na benzinskoj pumpi, Bog je učinio nešto izvanredno da bi privukao moju pažnju kada je u pitanju davanje.

Trebalo je da propovedam u crkvi samo jedne večeri i, kako se ispostavilo, to je bio jedini sastanak na kome je trebalo da propovedam tog meseca.

Sa finansijskog stanovišta, to je značilo da ću imati samo jednu priliku da primim prilog, umesto uobičajenih četiri, pet ili šest. Iako smo Debi i ja rasli u sposobnosti da verujemo i odmaramo se u Bogu, ovo je predstavljalo glavni izazov koji se tiče budžeta.

Na kraju službe, crkva je skupljala prilog za mene. Ubrzo nakon toga, pastor mi je prišao sa kovertom.

Rekao je: „Roberte, zadovoljan sam i zadivljen što mogu da ti kažem da je ovo najveći prilog koji je ova mala crkva ikada dala. Bog te je upotrebio da nas blagoslovi večeras, i jako sam srećan što mogu ovo da ti dam.“

Kada sam otvorio kovertu, ugledao sam ček približno istog iznosa kao ceo naš mesečni budžet. Na jednom sastanku, Bog je na čudesan način obezbedio ono za šta je obično bilo potrebno nekoliko sastanaka. To je bila velika lekcija za nas. Ali lekcija još uvek nije bila završena.

Dok sam stojao držeći taj ček, uživajući u zahvalnosti i čuđenju, dogodilo mi se nešto što je zauvek promenilo pravac i kvalitet mog života.

Na toj večernjoj službi, jedan misionar je izneo kratko svedočanstvo i nove informacije pred zajednicom. Sada, dok sam gledao skoro praznu crkvu, video sam ga krajem oka. Tada, nepogrešiv Gospodnji glas govorio je mom srcu: „*Želim da njemu daš taj prilog – ceo.*“

Odjednom, prešao sam iz euforije u nešto približno panici. „*Gospode, ovo ne može biti tvoj glas! Mislim... posle svega... Ja... Ti... Ti si upravo učinio čudo da ispuniš naše potrebe!*“

Još jednom, došlo je uputstvo, nežno, ali jasno. „*Želim da njemu daš taj prilog.*“

Kao dete koje ne želi da čuje šta njegov brat govori, želeo sam da stavim prste u uši i glasno pevam: „La, la, la, la...! Šta? Ne čujem te!“

„Daj mu ceo prilog. Veruj mi.“

Nisam mogao to da odbacim. Pokušao sam da racionalizujem. Pokušao sam da pregovaram. Pokušao sam da preklinjem. Utisak je samo bivao jači.

Konačno, podigao sam belu zastavu i rekao: „U redu, Oče, verujem ti.“ Potpisao sam se na poleđini čeka, presavio ga na pola i brzo pogledao po prostoriji da bih se uverio da nas niko ne gleda.

Dok sam prilazio tom misionaru, rekao sam: „Zaista sam zahvalan za svedočanstvo koje si dao večeras. Molim te, nemoj nikom da govoriš o ovome, ali želim da uzmeš ovaj prilog. Ček je namenjen meni, ali ja sam ga prepisao na tebe.“ Predao sam mu ček i otišao.

Sat vremena kasnije, sedeo sam sa oko 20 članova crkve u piceriji. Preko puta mene sedeo je dobro obučen čovek koga sam jedva poznavao. (Kratko smo se sreli jednom drugom prilikom.)

Posle nekog vremena, stao je sa druge strane stola, pogledao me pravo u oči i pitao šokantno lično pitanje: „Koliko je iznosio večerašnji prilog?“

Normalno, njegovo pitanje me je uznemirilo. Nikada ranije me niko to nije pitao, pogotovo stranac! Njegova odlučnost me je uhvatila potpuno nespremno, da nisam znao šta drugo da radim nego da mu odgovorim. I tako sam mu rekao koliko je iznosio prilog. Nadao sam se da je to kraj. Nije bio.

Sa istim autoritetom, pitao me je sledeće pitanje: „Gde je ček?“ *Kakva drskost!* Sećam se da sam razmišljao: „Šta on namerava?“

Naravno, više nisam imao ček, ali to nisam hteo da mu kažem. Ne ponosim se što vam ovo govorim, ali ovaj propovednik je slagao.

„Uh... Ček je kod moje žene“, nervozno sam rekao. Ona je sedela na drugom kraju dugačkog stola – na dobroj, sigurnoj razdaljini. „*Možemo li sada da promenimo temu?!*“

„Idi, donesi ga. Hoću da vidim.“ Čovek je bio neumoran! Ne znajući šta drugo da radim, pretvarao sam se kako idem da je pitam gde je ček. Savio sam se do njenog uva, i pitao: „Kakva je pica?“ „Dobra“, odgovorila je, gledajući me zbušnjeno. „Divno, Drago mi je da to čujem. Samo proveravam“, promrmlija sam i vratio se nazad za sto.

Moje uši su čule drugu laž kako prelazi preko mojih usana. „Ostavila ga je u autu“, rekao sam, pokušavajući da zvuči kao da je auto jako, jako daleko. (U ovom trenutku, ne samo da sam pokušavao da sakrijem činjenicu da sam ceo prilog dao, nego sam takođe krio činjenicu da je ovaj evangelizator, koji je upravo proveo večer proklamujući da je Isus put, istina i život, upravo slagao!)

Kako su sitne graške znoja počele da se pojavljuju na mom licu, gospodin se nagnuo preko stola i prišao neprijatno blizu. „Ček nije u autu, Roberte“, rekao je tihim glasom.

„Kako vi to znate?“, pitao sam, pokušavajući da zvučim pomalo uvređeno. „Zato što mi je Bog rekao – i rekao mi je još nešto.“
U tom trenutku, čovek je izgovorio reči koje su pukle kao grom kroz moj život.

„Bog želi da te uči o davanju da bi ti mogao da učiš Telo Hristovo.“ Uz to, gurnuo je savijeno parče papira preko stola. Bio je to ček. Iznos – do poslednjeg penija – bio je 10 puta veći od iznosa koji sam dao samo sat vremena ranije.

Deset puta – do poslednjeg penija.

To je bilo veče kada je ovo putovanje započelo.

Čuda snabdevanja

„Bog želi da te uči o davanju da bi ti mogao da učiš Telo Hristovo.“ Ove reči su nam stalno bile na umu u neverovatnim mesecima koji su usledili. Debi i ja smo bili potpuno otvoreni za sve čemu je Bog želeo da nas nauči. I, kao rezultat, videli smo da je Bog iznova i iznova činio čuda snabdevanja.

Nekad nas je podsticao da mu verujemo i dajemo. Sledeći put, upotrebio bi nekog drugog da nas neočekivano blagoslovi.

Na primer, nedugo posle te večeri koja nam je promenila živote, Debi i ja smo bili na kućnom proučavanju Biblije na kome smo razgovarali sa jednim parom koji se spremao na misijsko putovanje. Zamolili su nas da se molimo za njih pre nego što krenu. Posebno su tražili molitvu za njihove finansije. „Nemamo sav novac koji nam je potreban za ovo putovanje“, rekli su nam. Nisu rekli koliki iznos im je potreban, ali dok smo se molili, imao sam jak utisak da je iznos bio 800 dolara.

U tom periodu naših života, 800 dolara je zvučalo kao veoma velika suma novca. Ali mi smo ga imali, zbog neverovatnog desetstrukog blagoslova koji smo primili u piceriji.

Te večeri, mogli smo da odemo do svog auta posle sastanka i napišemo ček. Stigli smo ih pre nego što su otišli i predali im ček. Naravno, to je bila tačna suma koja im je bila potrebna da bi otišli na misijsko putovanje.

Iskreno, to je bila najuzbudljivija stvar koju sam ikada uradio. Brzo smo otkrili koliko je uzбудljivo da smo u mogućnosti da dajemo kada nam Bog kaže da to uradimo.

U narednih nekoliko nedelja, imali smo susret na benzinskoj pumpi koji sam pomenuo na početku ovog poglavlja.

Kratko nakon toga, otišli smo na ručak sa čovekom koji je upravo kupio nov kombi. Svi smo se vozili u njemu do restorana i razgovarali o tome kako je kombi dobar i kako nam je drago zbog njega. Kada smo se vratili njegovoj kući, on je rekao: „Pomozi mi da izvadim stvari iz kombija.“ Ja sam počeo da vadim njegove kasete i druge stvari koje mi je pokazao. Nakon nekog vremena, pitao sam ga: „Hoćeš li da izvadimo taj kišobran? Uostalom, zašto premeštaš sve ove stvari unutra?“

Njegov odgovor je bio: „Zato što tebi dajem kombi. Ali potreban mi je moj kišobran!“ „Izvini?“, pitao sam. Ponovio je: „Tebi dajem ovaj kombi. Bog nam je tako rekao.“

Normalno, bili smo puni poštovanja, zahvalni i oduševljeni. Potpuno nov kombi vredeo je više od 25.000 dolara!

Naravno, taj blagoslov pokrenuo je drugo pitanje. Sada kada smo dobili ovaj kombi, šta treba da radimo sa karavanom? Nije bio nešto posebno, ali omogućavao je dobar, pouzdan prevoz.

Posle nekog vremena provedenog u molitvi, osetili smo da nas Gospod upućuje da damo karavan porodici za koju smo znali da nema vozilo.

Skoro momentalno, neko koga nismo čak ni poznavali dao nam je još jedno vozilo! „Bog nam je tako rekao“ već je bilo poznato objašnjenje.

Posle još nekog vremena provedenog u molitvi, i to vozilo smo poklonili. Uskoro, još jedno vozilo je došlo da zameni prethodno. I onda još jedno. I još jedno. Svaki put kada bi vozilo došlo do nas, mi bismo ga dali nekome. I svaki put, još jedno bi došlo da zameni prethodno.

Usred ovog začuđujućeg događanja, Bog je učinio nešto što nas je, u početku, zbunilo. U slučaju jednog auta koji smo dobili, dok smo molili za vođstvo, dobili smo ovo uputstvo od Gospoda: „*Ovo vozilo nemojte da dajete. Prodajte ga.*“

U početku nismo bili sigurni da smo ispravno čuli Boga. Tražeći potvrdu, rekli smo: „Gospode, da li si siguran da želiš da prodamo ovo vozilo? Mi smo svakako uživali poklanjajući druga vozila.“

Ponovo je došao jasan odgovor: „*Ne, želim da prodate vozilo. Želim da ga prodate za 12.000 dolara.*“

Tog vikenda u crkvi, prišao mi je čovek i rekao: „Roberte, hoćeš li da prodaš to vozilo?“ Pomalo iznenađeno, rekao sam: „Da, u stvari, verujem da treba da ga prodam.“ Čovek je onda rekao: „Mislim da Gospod želi da ti dam 12.000 dolara za njega. Da li je to prihvatljivo?“ Naravno, prodao sam mu vozilo.

Sledeće nedelje trebalo je da idemo na misijsko putovanje u Kostariku, pa smo 12.000 dolara stavili u banku, čekajući uputstvo od Gospoda šta da radimo sa novcem.

Nekoliko dana kasnije, bili smo u Kostarici vozeći se u dotrajalom starom kombiju koji je bio u vlasništvu misionara, kome smo trebali da pomažemo. Bio sam iskreno zabrinut da li ćemo stići do našeg odredišta.

U jednom trenutku, pitao sam misionara: „Zašto ne kupiš nov kombi? Mislim da će ovaj umreti i otići Gospodu!“

„U stvari, ja ću dobiti nov kombi!“, rekao je misionar vrlo uzbuđeno. „Prošle nedelje, dosta sam se vozio autom, i Gospod mi je rekao da stanem. Onda mi je pokazao kombi i rekao: 'Želim da ti dam taj kombi, i zato hoću da se moliš za to'; i tako sam uradio! Ne znam kako će mi Gospod dati taj kombi“, nastavio je, „ali znam da hoće!“

Osećajući Božju ruku, pitao sam ga: „Koliko traže za njega?“ Siguran sam da već znate odgovor: 12.000 dolara. Sa velikom radošću, moja žena i ja smo napisali ček na 12.000 dolara čim smo se vratili kući.

Dati više nego Bog?

Tokom ovog izuzetnog perioda davanja, iskusili smo ogromne blagoslove. Naš prihod je postao neverovatan. Izgledalo je da što više dajemo, Bog više daje nama. Izgledalo je kao da smo zaista živeli staru izreku: ne možeš dati više nego Bog.

Tokom tih 18 meseci, imali smo privilegiju da damo devet vozila. Šta više, mogli smo da povećamo naša davanja do 70 procenata našeg bruto prihoda. Živeli smo mnogo udobnije od 30 procenata nego ranije od 90 procenata.

Jednostavno, Božji blagoslovi su bili svuda gde bismo krenuli. Iza svakog ugla, učili smo novu lekciju o sili davanja koje je vođeno Duhom. Taman kada bismo pomislili da smo radikalni u davanju koliko uopšte možemo biti, Bog bi nas vodio da se još malo ispružimo.

Na primer, pri kraju tog perioda od 18 meseci, Gospod nam je govorio da damo oba naša vozila. Rekao je: „Želim da date oba vozila. Pokazaću vam par kome ćete ih dati; i još jedna stvar, želim da date svoju kuću; i takođe želim da date sav novac koji imate u banci.“

Ne možete dati više nego Bog.

Nije potrebno reći da smo se borili sa ovim. Kada smo se molili, rekli smo: „Gospode, tražiš od nas da damo sve što imamo. Da li si siguran da nam to govoriš?“ A Gospod je nastavljao da govori: „Siguran sam, siguran sam.“

To smo i uradili. Kad nam je Gospod pokazao primaoca, dali smo im vozila. Dali smo sav novac sa svojih računa u banci. Pažljivo smo gledali i slušali kakva ćemo uputstva dobiti u vezi davanja kuće. U našim srcima, mi smo već dali kuću. Potpuno smo je se oslobodili. Samo je trebalo da znamo kojoj porodici treba da predamo vlasništvo i ključeve.

Bili smo tu – bez prevoza i bez novca kojim bismo kupili neko vozilo. Dok sam sedeo u svojoj kući (koju više nisam smatrao svojom), moram da priznam, imao sam neke telesne misli.

Sećam se da sam razmišljao: „*Aha! Imam ga. Ovog puta sam dao više nego Gospod!*“

Sećam se da sam imao veoma otvoren i iskren razgovor sa Bogom, govoreći: „Gospode, znaš, ja mislim da sam ovog puta dao više nego ti. Da, svaki put kada smo dali auto, ti bi nam dao drugi. Ovog puta, dao sam oba svoja vozila i sav svoj novac! Ovog puta, mislim da te imam, Gospode. Dao sam više nego ti.“

Čak i dok sam to govorio, osećao sam u svom srcu da Gospod govori: „O, stvarno!“ U tom trenutku, zazvonio je telefon. Sa druge strane bio je čovek koji je rekao: „Roberte, Bog mi je govorio da ti pomognem oko prevoza.“ (Morate da znate, pored onih koji su primili od nas, niko na svetu nije znao šta smo Debi i ja dali. Ovaj čovek nije znao da smo dali vozila.)

Moja prva misao je bila: „*Pa, to je blagoslov. Ovaj čovek će nam dati auto.*“ Moja pretpostavka je bila da će se model, koji se ponavljao toliko puta, dogoditi još jednom. Moram takođe da priznam da sam pomislio: „*Pa, Gospode, čak iako nam on da auto, ostaje činjenica da smo mi dali dva auta, sav novac i, na kraju, našu kuću. Mislim da te i dalje imam.*“

Zato sam pitao čoveka preko telefona: „Šta ti je Gospod rekao da uradiš?“ Odgovorio je: „Gospod mi je rekao da ti kupim avion.“ Ostao sam bez teksta.

Biti „blagosloven“ znači imati natprirodnu silu koja radi za tebe.

Nastavio je: „U stvari, danas sam kupio avion; i ostavio sam ga na aerodromu; i platiću hangar; i platiću gorivo; i platiću osiguranje i održavanje aviona; i unajmiću pilota. Daću mu platu, tako da svaki put kada želiš negde da ideš, samo ga pozovi i on će te odvesti. Ja ću se pobrinuti za sve troškove!“

Dok sam tako stajao zapanjen, mucajući, čuo sam tih i tanak glas Gospodnji kako šapuće mom duhu: „Imam te.“

Prijatelji moji, ne možete dati više nego Bog.

Bog nudi jedini pravi, garantovani finansijski rezultat dostupan na zemlji. Međutim, postoje principi koje moramo da sledimo da bismo iskusili Božje najveće nagrade.

Oni predstavljaju ključeve da bismo živeli blagoslovenim životom.

Blagosloven ili proklet?

Pre nego što nastavimo, verovatno bi trebalo da definišem termine. Šta mislim pod „blagoslovenim životom“? Kako izgleda život ispunjen blagoslovima?

Biti „blagosloven“ znači imati natprirodnu silu koja radi za tebe. Suprotno tome, biti „proklet“ znači imati natprirodnu silu koja radi protiv tebe.

Dani blagoslovene osobe ispunjeni su božanskim „slučajnostima“ i nebeskim značenjem. Blagosloven čovek može, a ne mora, biti bogat po svetskim standardima, ali on uživa u kvalitetu života na kome bi mu pozavidela većina milijardera.

Na četiri različita mesta u 5. Mojsijevoj, Bog govori onima koji će ga poslušati, da će blagosloviti sve za šta se oni prihvate svojom rukom (videti 14:29; 15:10; 23:20; 28:8,12). Tako izgleda blagosloven život. Sve što dotaknete izlazi na dobro.

Blagoslov prožima svaki deo života neke osobe – zdravlje, odnose, posao, porodicu, osećanja i misli.

Dobro zvuči? Onda nastavite sa čitanjem. Otkrićete kako da živite život blagoslova.

SYLOAM